N°. 103. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Zondag en Maandag den 29 en 30 April.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 28sten April.

WAT NU?

De zoo lang geopperde vraag: Zullen de Mogendheden de 24 artikelen ratificeren? is dan beantwoord! Wat wij te dezen aanzien uit de antecedenten meenden te kunnen afleiden, is door de uitkomst bevestigd geworden. Men heeft, door handteekening en zegel, bekrachtigd hetgeen men, reeds gedurende achttien maanden, door handelingen gehuldigd had. Men heeft niets anders gedaan dan eene schrede meer op den eenmaal ingeslagen weg, welken men vroeger gekozen heeft, zonder te onderzoeken of dezen al dan niet ten verderve zoude leiden.

» Maar Rusland!” .... Ook ten aanzien dezer Mogendheid misleide men zich niet. Rusland zal -- ja, vermoedelijk heeft Rusland reeds zijne ratificatie naar Londen opgezonden. Waarom het tegendeel te onderstellen? Heeft de ondervinding dan nog niet genoegzaam doen zien, dat men te Londen in het stof nederknielt voor dezelfde leer, welke men te Warschau te vuur en te zwaard bestrijdt?

» Zouden de plaats gehad hebbende ratificatien verandering in den tegenwoordigen stand van zaken te weeg brengen?” Ziedaar eene nieuwe vraag, welke in dezen tijd van onbevredigde weet- en nieuwsgierigheid, de vroeger geopperde vervangt. Aan stellige antwoorden sinds lang ontwend, mag hier elks bijzondere meening als een antwoord gelden. De onze is, dat *deze* ratificatien weinig of geene verandering in den stand onzer zaken met Belgie maken zullen. Daartoe zal eene andere ratificatie noodig wezen dan die, welke door eenen pennentrek of het aanhechten van het grootzegel in de wereld verschijnt. -- Zulke pennetrekken en zulke zegels kunnen ja veel beteekenen; maar dikwijls beteekenen zij luttel, somtijds niets, en in enkele gevallen verzinnelijken zij ons zelfs volkomen de *negatieve* grootheden.

Men mag daaraan niet langer twijfelen: de Mogendheden zelven hebben het te Londen openlijk geleeraard. Alle de handelingen der conferentie zijn immers niets anders dan een aaneengeschakeld betoog, dat de pennetrekken en groot-zegels van Weenen A° 1815 niets, ja zelfs minder dan niets beteekenen.

Eene Mogendheid is er, die eene andere leer huldigt. Wanneer men in deze tijden, het woord Mogendheden bezigt, sluit men meestal — vreemd genoeg! — deze eene Mogendheid uit. En echter, ofschoon van minderen rang, dan zij, wien men uitsluitend het voorregt van Potentaat te zijn toekent, heeft deze welligt meer dan de andere invloed op den staatkundigen toestand van Europa uitgeoefend, iets hetgeen in de gevolgen meer nog dan voor het oogenblik blijken zal. Deze eene Mogendheid heeft *niet* geratificeerd; en echter is Zijne toetreding noodig, ja onontbeerlijk om de 24 artikelen tot iets meer dan een diplomatisch project te verheffen.

» Maar men zal deze Mogendheid dwingen tot iets, waartoe hij vrijwillig nimmer besluiten zal, nimmer besluiten kan.” Het is mogelijk. Waarschijnlijk echter niet. Omdat ..... Ja, al ware hier geene andere reden op te geven dan deze, dat der groote Mogendheden woorden slechts zeer enkel de voorboden hunner gelijke handelingen waren, dan zoude deze genoegzaam wezen, om aan de gevolggeving der ratificatien, door kracht van wapenen, voor het tegenwoordige althans te mogen twijfelen.

Behalve dat, bestaat er in het algemeen, een groot onderscheid tusschen woorden en handelingen. Het valt ligt schriftelijk, ja zelfs onder verpanding van Vorsten-woord en Vorsten-eer, te verklaren, dat rebellie deugd is, en dat het Regt bestaat aan de zijde van hen, die wet en wettig gezag met voeten traden. Minder gemakkelijk -- en ook minder raadzaam -- is het, na het afleggen dezer belijdenis, krijgsbenden naar elders te zenden; het ware immers mogelijk, dat men ze tot zijnent noodig zoude hebben, tot bestrijding van dezelfde begrippen, welke men ginds verdedigen wilde. Ook zijn er Rijken, die, hoe klein, door natuur en kunst en geestkracht ruim in staat gesteld zijn, de aanvallen van magtigere, met gevolg wederstand te bieden. De Magtigere gebieders der Volken weten dit mede en bedenken zich meermalen, alvorens zulk eenen aanval te bewerkstelligen.

Nederland behoort tot die Rijken, die, niet bestemd om zich door aanvallen gevreesd of magtiger te maken, alle hulpmiddelen bezit om zich, verdedigend, te doen ontzien. Ook daarom mogen wij niet, gedwee en onderworpen, de voorwaarden aannemen, welke wij vroeger, als ons goed-regt schennende, verworpen. Bestonden er vroeger redenen, om die verwerping door onze Regering gedaan, toe te juichen, diezelfde redenen bestaan nog. Indien het nu raadzaam ware de 24 artikelen aan te nemen, dan ware zulks voor eenige maanden nog meer in ons belang geweest. De verlenging onzer onzekerheid, de vermeerdering onzer opofferingen, de, door geheel Europa toegejuichte volharding van Neêrlands Koning en Neêrlandsch bevolking, moet tot een ander einde leiden dan het stilzwijgend opsteken van het zwaard, bij het geduldig dragen der lasten, welke men verkiest ons op te leggen. Tot hiertoe was onze weerstandbieding schoon en eervol; zij moet zulks tot het einde toe wezen!

Ja! Men wachte meer af dan louter *bedreigingen*. Men buige niet dan voor de gewelddadigheden der overmagt. Eerst na *alles* beproefd te hebben, wat de Voorzienigheid ons, tot handhaving onzer regten en onafhankelijkheid, in handen gaf, mag men erkennen, dat die Voorzienigheid onze onderwerping wil; en eerst dan kan deze laatste, met behoud van de Eer, plaats hebben. Een oogenblik vroeger en deze onderwerping teekent eene lafhartigheid, welke, zelfs door de herinnering van het voorledene niet kan uitgewischt worden, en welke noch tot het karakter onzer Regering noch tot dat onzer natie behoort. -- Er is eene bezitting, welke, zoowel door natien als door bijzondere personen, op hoogeren prijs dan het leven gesteld moet worden. Tot op dezen oogenblik toonde onze natie, dat zij van die waarheid doordrongen was; alles voorspelt, dat zij voortgaan zal te bewijzen, dat de Eer haar boven het aanwezen dierbaar is!

Door Z. M. zijn tot burgemeesters in deze provincie benoemd, voor de gemeente Boxmeer, de heer *A. F. H. van der Mortel* en voor de gemeente Oosterwijk, de heer *Hendrik Vogels*.

— De aangekondigde kantonnements veranderingen onder de troepen van ons leger te velde, zijn gisteren en heden volbragt geworden; zij hebben voornamelijk bij de eerste en tweede divisien van hetzelve plaats gehad, zijnde het hoofdkwartier van den luitenant-generaal baron *van Geen* naar Tilburg en dat van Z. H. den hertog van *Saxen Weimar* van daar naar Boxtel overgebragt; zoo dat de onderscheiden hoofdkwartieren en de rondom dezelve gekantonneerde leger-afdeelingen, nu weder nagenoeg dezelfde stellingen hebben ingenomen als in november van het verleden jaar. Naar men verzekert zal Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk eerstdaags de onderscheiden afdeelingen van het leger in oogenschouw nemen.

— De laatste bataviasche couranten, maken melding van twee schokken van aardbeving, die te Batavia en in de omstreken den 31 october, ten twee ure des namiddags, zijn gevoeld; men zag de beweging van deuren en vensters en het slingeren der meubelen. De dampkring aldaar is, gedurende het afgeloopen jaar en vooral op het laatst, buitengewoon warm en drukkend geweest.

Den 1sten November was door den Gouverneur-generaal het kommando over de troepen overgegeven aan den tot opperbevelhebber derzelve door den Koning benoemden Generaal-majoor de *Stuers*.

— Het brusselsch dagblad *l'Emancipation*, zijne aanmerkingen makende over de gevangenneming van den heer *Thorn* en de verklaringen daaromtrent door den heer *de Meulenaere* gedaan, zegt dat er aan het Belgisch gouvernement vele maatregelen van represaille aan de hand gegeven, doch tot nog toe alle afgewezen waren; Hij, *l'Emancipation*, meende geene onbescheidenheid te begaan met aan te kondigen, dat de belgische ministers met aandrang aangezocht waren, om kaapbrieven tegen de Hollandsche koopvaardijschepen af te geven. Er waren kapitalen en schepen toe in gereedheid. Aan manschappen zou het niet ontbreken. Krijg

voor krijg. Wij hebben, roept hij uit, het regt der volken voor ons! — Het *Journal d'Anvers* neemt dit artikel over, maar voegt, in eene noot, zeer beredeneerd er bij: » ja, en Holland zal, door het oorlogsregt, de Schelde blokkeren en onzen handel tienmalen meer schade aanbrengen dan wij het den zijnen kunnen doen!" — Het is altijd goed dat de Belgen, de gevolgen berekenen vóór tot eenen maatregel te besluiten; het gaat hun niet altijd zoo, als den [illegible].

B E L G I E.

BRUSSEL, den 27sten April.

In de zitting van den senaat van gisteren is de zaak van den heer *Thorn* op nieuw ter sprake gekomen. De president deelde de vergadering mede, dat hij van den gemagtigde van het burgerlijk bestuur te Luxemburg copie van den brief, door den heer *Thorn* in zijne gevangenis geschreven, ontvangen had, alsmede eene proclamatie van de deputatie uit de staten, aan de Luxemburgers gerigt, welke stukken een verslag van het gebeurde inhouden; dezelve werden aan de kamer voorgelezen en werd op voorstel van den president besloten aan de Luxemburgsche staten de deelneming van den senaat in het ongeval te betuigen.

Onderscheiden leden lieten zich daarop nog over de zaak hooren; de heer *de Robiano* meende, dat dezelve nog niet uit het ware oogpunt beschouwd was, het grondbeginsel der revolutie was er mede gemoeid. Zoo koning *Willem* nog regt had de Belgen als rebellen te beschouwen, als buiten de wet gesteld, zoo was de arrestatie billijk en regtvaardig; sedert dat echter de mogendheden Belgie erkend hadden, hadden zij zoowel hunne goedkeuring aan den uitslag als aan den oorsprong en de beweeggronden der revolutie gegeven; de revolutie gewettigd zijnde, zoo was gevolgelijk de heer *Thorn* onwettig gearresteerd; eene andere gevolgtrekking zou in de leden der conferentie niet dan valsche broeders van den koning van Holland doen zien en trouwelooze deserteurs van de zaak der vorsten.

De heer *de Secus* achte het geraden, terwijl men door tusschenkomst der mogendheden de vrijheid van den heer *Thorn* zocht te verkrijgen, bij maatregel van represaille, zich meester te maken van de Hollandsche ambtenaren of van de fondsen, die van Holland naar Maastricht gingen en vervoerd werden.

De heer *de Meulenaere* antwoordde op de vraag, hem door den heer *de Rodes* gedaan, wat er van het gerucht betreffende den heer *de Brouckere* was, dat hij deswegen niets vernomen had, maar geloofde dat het arresteren van twee belgische douaniers, die zich tot nabij Maastricht gewaagd hadden, er wel aanleiding toe kon gegeven hebben.

De minister bij herniguwing gevraagd zijnde, of de mogendheden tot de ten uitvoer legging van het tractaat van 15 november gehouden waren, en of daartoe een tijdstip bepaald was, althans, of die tijdsbepaling te vermoeden was, herhaalde voor het grootste gedeelte zijne vroegere verklaringen daaromtrent gegeven; hij geloofde, dat er gegronde hoop bestond, dat het tijdstip der ten uitvoer legging, of de middelen om daartoe te geraken, eerlang het onderwerp der deliberatien van de conferentie worden zouden. Het was niet te ontveinzen dat de uitvoering eens tractaats, door geweld, met zware moeijelijkheden te worstelen had; maar men kon middelen voorstellen, die geene oppositie in de conferentie zouden ontmoeten, en tot deze eenmaal besloten zijnde, zoo zouden dezelven het land tot volle voldoening tot de eindelijke uitvoering van het tractaat leiden. De leden schenen met deze verklaring van den minister genoegen te nemen.

Nog werd in deze zitting een ontwerp van wet aangeboden voor de naturalisatie van den franschen generaal *Evain*; en dit ontwerp in handen eener commissie van onderzoek gesteld. De eed, die daarvoor door den generaal zal moeten afgelegd worden, luidt als volgt: » Ik zweer (beloof) trouw aan den koning, gehoorzaamheid aan de constitutie en de wetten van het belgisch volk."

— Bij een besluit van het departement van binnenlandsche zaken is de aanbesteding van het eerste gedeelte van den ijzeren spoorweg van Antwerpen naar Keulen provisioneel uitgesteld. (*Mon.*)

— Het gouvernement heeft in Frankrijk 200 kurassen voor onze kavalerie doen vervaardigen; dezelve zijn reeds ter beschikking van den minister van oorlog gesteld. Men zegt ook dat het koperen ponton-toestel, hetwelk zich in het arsenaal te Douai bevond, door ons gouvernement verkregen is, en dagelijks alhier gewacht wordt.

— De procureur-generaal *van Meenen* heeft, naar men vernemt, aan de advokaten, leden van den onlangs benoemden raad van discipline geschreven, dat hij zich verpligt rekende hen correctioneel te vervolgen, wegens misbruik van magt en aanmatiging van rang.

— Onze bladen geven de volgende recapitulatie van het *budget voor de gewone en buitengewone uitgaven voor* 1832, zoo als hetzelve door de kamer der gedeputeerden in zijn geheel en door den senaat gedeeltelijk vastgesteld is:

		Aanvragen.	*Toewijzingen.*
Ministerie van oorlog	. . . .	28,400,000	29,554,378
Openbare schuld	. . . . .	45,169,402	45,289,402
Dotatien	. . . .	224,226,20	224,226,20
Civiele lijst met de achterstallen		1,433,333,33	1,300,000
Justitie	. . . .	2,149,286,95	2,148,592,20
Buitenlandsche zaken	. . .	311,500	286,000
Marine	. . . .	214,855	222,860
Finantien	. . . .	6,424,804,44	5,960,137,91
Interessen, de afgenomen artikels uitgezonderd	. . . .	4,305,744,29	4,450,300
Totalen	. *f*	88,533,152,21	*f* 89,385,896,31

— *Le Politique* geeft, op zijne wijs, een nader verslag van het gevaar waaraan de heer *de Brouckere* zou ontkomen zijn. Volgens hetzelve waren vier marechaussée's in kielen verkleed, in den tuin van het kasteel Caster gekomen, hadden bij den tuinman berigten omtrent zijnen heer ingewonnen, en op het antwoord dat hij even te voren vertrokken was, het geheele huis, doch vruchteloos doorzocht. Van het kasteel zonden zij in de verte, den heer *de Brouckere* te paard naar Luik wederkeerende hebben gezien, hem daarop door bosschen en langs omwegen zoeken te achterhalen doch niet kunnen bereiken; drie detachementen infanterie waren op Canne, aan de benedenzijde van den berg, tot ondersteuning voortgerukt. Wat er van de zaak ook moge zijn, de daarbij verhaalde omstandigheden van het toevallige en tijdig vertrek, en de onmogelijkheid om den heer *de Brouckere* te achterhalen, in weerwil der genomen voorzorgen, doen reeds van zelve aan de juistheid dezer bijzonderheden twijfelen.

— Onze bladen maken gewag van eene nieuwe poging die door leden van de bende van *Tornaco* beproefd zou zijn, om in het dorp Mamer, twee uren van Luxenburg, zekeren heer *Hanno*, districts-commissaris aldaar, op te ligten; gemelde ambtenaar van het gevaar onderrigt, had zich met zijne papieren bij tijds in veiligheid gesteld.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 25sten April.

De toestand van den heer *Casimir Perier* is niet minder bedenkelijk dan gisteren. Deze nacht is hij door eene heele koorts aangetast, van ijlhoofdigheid vergezeld. Buiten de geneesheeren wordt niemand bij hem toegelaten.

Men is reeds zoo ver met de gissingen omtrent eene verandering van ministerie gevorderd, dat reeds twee geheel onderscheidene combinatien worden rondgedragen. Degene, die in 't algemeen het meeste geloof verkrijgt, stelt den heer *Decazes* aan het hoofd, met het ministerie van binnenlandsche zaken. De finantien zouden aan den heer *Humann*, de justitie aan den heer *Dupin*, het onderwijs aan den heer *Salverte*, de buitenlandsche zaken aan den graaf *Molé*, en het ministerie van oorlog aan den maarschalk *Clausel* worden opgedragen. Het is intusschen niet onwaarschijnlijk, dat dit ontwerp in de uitvoering zoude gewijzigd worden, want de medewerking van den generaal *Clausel* en den heer *Salverte*, met den heer *Decazes*, is moeijelijk te vooronderstellen.

— Indien men aan een algemeen verspreid gerucht gelooven mag, dan is er gisteren eene belangrijke telegraphische depeche van Toulon ontvangen, en door denzelfden weg beantwoord met den last, om dadelijk eenige linieschepen in gereedheid te brengen. Of dit een en ander tot de Italiaansche dan wel tot de Algerijnsche zaken betrekking zoude hebben, is onbekend.

Men spreekt voorts van eene nieuwe nota, in zeer ernstige bewoordingen, door het engelsch kabinet aan het hof van Spanje gezonden, waarbij tegen alle dadelijke tusschenkomst in de portugesche zaken wordt geprotesteerd.

— De verandering in den voortgang der cholera-ziekte houdt zich staande. In de laatste 24 uren telt het officieel bulletin 281 ziektegevallen. Daarenboven is het zigtbaar, dat het herstel der zieken, immers in de hospitalen, spoediger voortgaat. Binnen twee dagen hebben 284 personen deze gestichten verlaten.

In de departementen wint de ziekte langzamerhand veld. In het arrondissement Valenciennes zijn [illegible] personen aan dezelve bezweken.

— De geneeskundige academie heeft heden, op aanzoek van het ministerie, eene commissie benoemd, welke zal belast zijn, om, [illegible] de meest doelmatige behandeling der cholera, algemeene [illegible] te ontwerpen. Een aantal prefecten uit de departementen hebben het bestuur tot dien maatregel aangezocht, om alzoo, zoo mogelijk, de ondervinding der hoofdstad tot nut van de overige gedeelten des rijks te doen strekken.

— De gedeputeerden die ten hunnent terug keeren, worden op onderscheidene plaatsen door de volksmenigte op eene vleijende wijze ontvangen. Een der ministeriëlen onder anderen, de heer *Pa*-

rant is te Metz dadelijk na zijne aankomst, met een charivari ontbaald, dat tot laat in den nacht heeft geduurd. Het volk met dit bewijs van afkeuring niet te vreden, heeft zich den volgenden dag op nieuw verzameld; en men heeft eene aanzienlijke militaire magt moeten ontwikkelen, om hetzelve uiteen te drijven.

— Reeds voor drie dagen bragt de telegraaph het berigt over, dat er een tractaat tusschen den kardinaal *Bernetti* en den graaf *de St. Aulaire* gesloten was. Gisteren is de courrier, met dit officiele stuk belast, alhier aangekomen. De moeijelijkheden dus, die uit de bezetting van Ancona moesten voortvloeijen, zijn uit den weg geruimd. De genoemde vesting zal door de Fransche troepen verlaten worden, wanneer ook de Oostenrijkers uit de legatien terug keeren, en de beide Zwitsersche regimenten het pausselijk bestuur in staat zullen stellen, door eigen middelen de orde te handhaven. De overige voorwaarden van deze overeenkomst zijn nog niet bekend.

— Volgens de *Temps* zoude de luitenant-kolonel *Regnoüw*, door wien de kolonel *Combes* te Ancona vervangen wordt, den last hebben overgebragt, om 350 man der bezetting op het linieschip *de Suffren* in te schepen en naar Frankrijk terug te doen keeren.

— De fondsen waren heden (woensdag 25) als volgt genoteerd: de 5 pCt. kontant 96,50, op tijd 96,45; de 3 pCt. kont. 69,85, op tijd 69,95; Napolitanen 81,65; Spaansche perp. 57 en 1 achtste.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 24sten April.

Volgens de jongste berigten uit het hertogdom Nassau, hebben de geestelijken in de instellingen van hooger onderwijs, dezelfde personen tot afgevaardigden benoemd, wier keuze eenige dagen te voren door de vergadering der standen vernietigd was. Het adres van antwoord op de openingsrede, was voorts den hertog nog niet aangeboden, waaruit men meende te moeten opmaken, dat de regering het voornemen had te kennen gegeven om hetzelve van de hand te wijzen.

Nadere berigten uit het Nassausche, bevestigen het vermoeden dat het adres van antwoord, door de kamer van afgevaardigden ontworpen, door het bestuur zoude worden van de hand gewezen. Daar het thans naar den geest dier vergadering te oordeelen, niet wel denkbaar is, dat zich de meerderheid voor een meer gewijzigd ontwerp zoude verklaren, ziet men dagelijks de ontbinding derzelve te gemoet.

— Den 16den dezer is de redacteur der *Deutsche Tribune*, den heer *Wirth*, door het ambtsgerigt te Tweebrugge, van de tegen hem ingebragte beschuldiging vrijgesproken, en dien ten gevolge in vrijheid gesteld. Uit de omstreken was eene vrij groote menigte bij elkander gevloeid, en heeft dezelve hem van de regtszaal tot aan zijn verblijf in zegepraal begeleid.

— De zoo gewenschte pogingen van verzoening, in het vorstendom Hessen aangewend, dreigen geheel zonder gevolg te blijven. Het bestuur heeft tot heden toe de bekrachtiging van onderscheidene belangrijke wetten, waaronder die van de burgerwapening en recrutering terug gehouden, en wekt door dit middel op nieuw de algemeene misnoegdheid. De vergadering gaat intusschen met hare beraadslagingen voort. Het ontwerp van wet, hetwelk de stedelijke en gemeente besturen regelt, heeft reeds zijn beslag gekregen, en op den 14den dezer zijn de discussien over de wet op de drukpers begonnen.

— Volgens schrijven van de Poolsche grenzen, in dagteekening van den 10den dezer, was er onverwacht eene merkbare beweging onder de russische troepen ontstaan: onderscheidene afdeelingen werden zamen getrokken, en regementen die reeds naar het binnenste des rijks op weg waren, zijn terug gekeerd. Voorts hadden twee divisien infanterie last gekregen om naar de grenzen der vorstendommen te [illegible], alwaar zij zoodanig zouden gekantonneerd worden, dat zij in den kortstmogelijken tijd te Odessa zich konden vereenigen, waar zoo men zegt, aanstalten werden getroffen om 15,000 man per schip te kunnen overbrengen. Het doel van deze maatregelen was nog geene zekerheid bekend; men schreef dezelve toe aan een voornemen om des noods de Porte tegen den Egyptischen onder-koning te ondersteunen, wiens magt, door den invloed welke de Franschen in Egypte uitoefenen, niet te zeer moest aangroeijen; andere wilden dat Rusland zich meer krachtdadig in de Grieksche aangelegenheden zoude doen gelden; of wel dat deze maatregelen met de Italiaansche zaken in verband stonden. Deze alle echter zijn gissingen, welke op geene bekende daadzaken gegrond zijn, doch het schijnt buiten twijfel dat het Russisch kabinet door het vereenigen eener beduidende krijgsmagt in Europa den invloed wil behouden, welke aan hetzelve toekomt. Vorst *Paskewitsch* houdt zich bijna uitsluitend met krijgskundige zaken op, en schijnt ten deze den raad van een beroemd duitsch generaal in te nemen. Men zoude uit dit een en ander niet wel tot eenen langdurigen vrede kunnen besluiten, tenzij men zich juist om denzelven te behouden, ten oorlog magt toerustte. *(Alg. Ziet.)*

— De opstandelingen in het kanton Bazel, niet te vreden met de zoogenaamde overwinning, welke zij op de stedelijke troepen behaalden, hebben hunne plunderingen voortgezet. De gemeente Gelterkinden, waar het gevecht was voorgevallen, heeft ook later van dien overlast moeten lijden, terwijl men zich gereed hield, om het Reigoldswijlerdal, hetwelk insgelijks aan de stad was getrouw gebleven, daarvoor te straffen. De moedige houding der inwoners die zich gewapend te weer stelden, heeft dit voornemen tot heden verijdeld, en zijn bovendien voor eenige dagen de troepen van het bondgenootschap weder op Bazelsch grondgebied gerukt, om, zoo het heet, verdere vijandelijkheden voor te komen.

— Het voorzittend kanton Lucern heeft als men verwachtte het aanzoek der stad Bazel, om den landdag op nieuw buitengewoon te doen vergaderen van de hand gewezen.

— Omtrent een ophanden zijnd bezoek van den keizer en de keizerin van Rusland te Berlijn is niets met eenige zekerheid bekend. Sommige lieden gelooven niet, dat dit plaats zal hebben; doch nu zegt men, dat de twee jonge Grootvorstinnen dezen zomer de zeebaden te Doberan zullen gebruiken, en dat de koning van Pruissen, na Toplitz bezocht te hebben, zich ook derwaarts begeven zal.

ENGELAND.

LONDEN, den 24sten April.

Zie hier den hoofdzakelijken inhoud van het zeven en vijftigste protocol der conferentie, dat verleden woensdag geteekend is:

Het begint te vermelden, dat de oostenrijksche en pruissische gevolmagtigden last van hunne hoven hebben gekregen om de ratificatien van het traktaat van 15 november 1831 uit te wisselen; doch dat de russische gevolmagtigden de hunne nog niet hebben ontvangen, welke evenwel dagelijks gewacht worden.

De oostenrijksche en pruissische gevolmagtigden hebben den wensch geuit om de uitwisseling der ratificatien uit te stellen, ten einde Rusland gelegenheid te geven zich bij hen te voegen; maar de fransche en engelsche gevolmagtigden hebben, na opgave van hunne redenen tegen zoodanig uitstel, de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen ernstig verzocht, dadelijk tot de uitwisseling der ratificatien over te gaan. Hierin toegestemd zijnde, hebben de gevolmagtigden van Rusland verzocht, dat het protocol voor hen open zou blijven tot na de aankomst hunner lastbrieven.

De oostenrijksche en pruissische gevolmagtigden hebben toen de ratificatien met den belgischen minister uitgewisseld, en bij het tegenwoordig protocol, op uitdrukkelijk verlangen hunner souvereinen, de volgende verklaring gevoegd:

» Dat gezegde ratificatien uitgewisseld zijn met voorbehouding der regten van het duitsch bontgenootschap, betrekkelijk het gedeelte van het traktaat van 15 november, rakende den afstand van een deel van het groothertogdom Luxemburg, als zijnde een der staten van dat bondgenootschap."

De oostenrijksche gevolmagtigde heeft verder verklaard, dat, in overweging nemende de noodzakelijkheid van eene toekomstige onderhandeling tusschen Holland en Belgie; op den grondslag der 24 artikels, met zoodanige wijzigingen als de vijf mogendheden raadzaam zullen oordeelen, de keizer van Oostenrijk verklaart, dat de voorwaarden, waaromtrent de beide strijdende partijen mogten overeenkomen, van gelijke kracht en waarde zullen zijn als het traktaat van 15 november en door de vijf mogenheden geratificeerd zullen worden.

De pruissische gevolmagtigden verklaren verder, dat de koning van Pruissen wenscht en verwacht, dat de conferentie zou overwegen de wijzigingen ten voordeele van Holland, die in de 24 artikels mogten ingevoerd worden, en dat met toestemming van Belgie, die veranderingen een gedeelte van het traktaat zouden worden. Pruissen drong hier te meer op aan, sedert Frankrijk en Engeland te zamen verklaard hebben, dat het alleen na de ratificatien zou zijn, dat eenige wijzigingen gemaakt konden worden, en Pruissen voegde er bij, dat het voorzigtiger zijn zou middelen te beramen om de zaak te doen eindigen, dan maatregelen van dwang te gebruiken om het traktaat uit te voeren, zoo als het thans liggende is.

— Volgens berigten van Madeira, van den 21sten der vorige maand, werkte men aldaar ijverig aan het opwerpen van fortificatien, om het eiland in een goeden staat van tegenweer te stellen, en scheen men besloten, zoo dom *Pedro* een aanval mogt wagen, dien met alle kracht af te slaan.

Ook zijn er tijdingen van St. Michel tot den [illegible]sten van die maand, houdende, dat aldaar twee regementen, ongeveer drie duizend man sterk, in garnizoen lagen en met den besten geest bezield schenen. Te Terceira waren zoo veel troepen, dat een gedeelte daarvan op de straten moest bivouackeren. Dom *Pedro* won van dag tot dag in 's volks gunst, en men meende, dat de expeditie in de eerste helft van mei naar den Taag zou zeilen.

In het dagblad van O'Porto vindt men een berigt, volgens welk een spaansch opperofficier in het hoofdkwartier van Tras-os-Montes aangekomen was, met bijzonderheden omtrent den aanmarsch der spaansche troepen, en die aan de plaatselijke overheid kennis had gegeven, dat de koning van Spanje dom *Miguel* bijstand verleenen zal. Dat blad verzekert, dat, zoo dom *Pedro* werkelijk Portugal aanvalt, een corps spaansche troepen, dat op de grenzen bijeentrekt, dom *Miguel* te hulp zal komen. De verzamelplaatsen voor deze krijgsmagt, die, welligt bij vergrooting, op zestig duizend man geschat wordt, zijn Ciudad Rodrigo, Salamanca en Alcantara. Het opperbevel zou aan den generaal *Odonnell* opgedragen worden, en onder dezen zou de generaal *Rodil* het bevel voeren.

DE VRIJHEID DER DRUKPERS.

1ste Artikel.

Voor den opmerkzamen beschouwer der gebeurtenissen, voor den aandachtigen lezer van staatkundige vertogen kan het niet onverschillig wezen een paar van onze dagbladen in een soort van strijd gewikkeld te hebben gezien, over de waarde en beteekenis van de vrijheid der drukpers. Een dagblad, dat in de openbare meening het karakter van *half-officieel* draagt, heeft eenigzins onvoorzigtig daartoe aanleiding gegeven. Beter ware het geweest hierover te zwijgen, dan eenigen schijn te geven, alsof de regering bedacht ware, maatregelen te nemen, om het kostbaarste kleinood van onzen vertegenwoordigenden regerings-vorm aan de willekeur van eenige censuur te onderwerpen. Wij zeggen schijn, omdat men nu eenmaal in de meening verkeert, dat onze regering niet geheel vreemd is aan de vertoogen, die in het door ons bedoelde blad nu en dan voorkomen. Te vreemder klonk het, iets zoodanigs te zien opnemen, iets zoodanigs te zien voordragen in een tijdstip, waarin onze periodieke drukpers zoo vele uitblinkende voorbeelden, zoo vele bewijzen geleverd heeft, dat zij de vrijheid, haar toegekend, naar waarde wist te schatten, dat zij dezelve op hoogen prijs stelde en zou weten te blijven waarderen.

Het artikel, dat wij bedoelden, was, zoo het scheen, aan dat blad gezonden en werd door de redactie op eene wijze beantwoord, die het vermoeden heeft doen geboren worden, dat het artikel zelf en het antwoord wel uit ééne en dezelfde pen kon gevloeid wezen.

De vrijheid der drukpers is ons toegekend; zij wordt door wetten beschermd, die haar gelijktijdig behoeden van in losbandigheid te ontaarden. In de moeijelijkste omstandigheden heeft het Hollandsche volk getoond, dat het misschien het eenige in Europa is, dat rijp is voor dit geschenk; dat het de voordeelden, aan deze vrijheid verknocht, den invloed die dezelve kan uitoefenen, en daardoor ook de gevaren, wanneer men die vrijheid ten kwade wil aanwenden, kende. Datzelfde volk heeft de vrijheid der drukpers ten goede, ten voordeele van den Vorst en zich-zelven aangewend; zij is daardoor voor ons een geheiligd regt geworden, dat wij, door steeds gematigd in den geest der liefde te blijven, doch ook door eene gepaste standvastigheid in beginselen en vasthoudenheid aan onze verkregene regten, trachten moeten te behouden.

Alhoewel wij ons overtuigd houden, dat de schijn, waarvan wij hierboven spraken, niets meer dan schijn is, en het alleen de persoonlijke gevoelens des schrijvers van het bedoelde vertoog waren, die dezelve slechts *tasterende* daar heen wierp, zoo hebben wij echter daarentegen opgemerkt, dat zijne voorgedragene beginselen wezenlijk weerklank bij eene kleine, doch invloed uitoefenende partij vindt; een weêrklank, die ons herinnert aan den bestaan hebbende en nog bestaanden strijd tusschen twee tegenoverstaande beginselen, namelijk; die van het *staatkundig egoismus, en de zucht tot ontwikkeling en* [illegible] *der geestvermogens en van staat- en zedekundige beschaving van den mensch.* Beide beginselen kunnen dan eerst verzoenend in één smelten, wanneer een volk het laatste deelachtig wordt; *de volksbeschaving is de beste bemiddelares tusschen de magt der bajonetten en de altijd onheil aanbrengende zelf-hulp!* Eene regering die in het licht staat, en een volk dat in het duistere wandelt, zijn op eene noodlottige wijze van elkander gescheiden, want in het duistere laat zich niets zien, niets bemerken, en beiden handelen voor eigen [illegible]. Daar nu, waar geene eenstemmigheid in gevoelens en handelingen gevonden wordt, ontbreekt de ware kracht in uitwerking.

In zedekundige volksbeschaving nu behooren wij niet alleen voor geene der bekende volken onder te doen, maar zonder ons zelven onregtmatig te verheffen, gelooven wij met regt te kunnen zeggen, dat wij onder de leiding van een vaderlijk zorgend Vorst, wat dit aanbetreft, de aanzienlijkste plaats hebben ingenomen. Van daar dan ook het zedige gebruik dat er in Oud-Nederland van de vrijheid der drukpers gemaakt is, nog wordt, en steeds gemaakt zal worden; — van daar ook het *klein* getal van hen, die gaarne den laatsten dag dezer vrijheid zouden zien aanbreken.

Hoe gering deze echter in getal zijn, oefenen zij echter, zoo als wij hierboven reeds opmerkten, geen geringen invloed uit, en levert zulks [illegible], dat dieselfde volksbeschaving haren hoogsten trap nog niet bereikt heeft. Hoeden wij ons echter deze partij verachtelijk te [illegible]; maar laat ons, door redenering en overtuiging, ook hierin eensgezindheid en eenstemmigheid van gevoelens bewerken, en daardoor eenen vasten grondslag leggen voor ons tegenwoordig en volgend [illegible] volksbestaan.

De vrijheid der drukpers is *de boom des levens,* [illegible] *des goeds en des kwaads;* doch zegt men, dat men [illegible] van deszelfs vruchten zal eten, dan voert de slang des verderfs [illegible] in ons!

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

VRIJDAG, 27 *April* 1832.

		gelt.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pct.	f $42\frac{7}{8}$ à 43	$42\frac{3}{4}$
Uitgestelde schuld	$\frac{15}{16}$ à 1	$\frac{31}{32}$
Kansbiljetten	$16\frac{1}{4}$ à $16\frac{3}{4}$	$16\frac{9}{16}$
Amortisatie-Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pct.	70 à $70\frac{1}{2}$	$70\frac{1}{4}$
Idem idem, $3\frac{1}{2}$ pct.	$56\frac{1}{2}$ à 57	$56\frac{3}{4}$
Oorlogslasten 1830 à 5 pct.	$88\frac{1}{2}$ à $89\frac{1}{4}$	89
Vrijw. geldl. 1831 à 6 pct.	$93\frac{1}{4}$ à $93\frac{3}{4}$	$93\frac{3}{8}$
Nieuwe idem 1832 à 5 pct.	$79\frac{1}{2}$ à 80	$79\frac{13}{16}$
Schatkist-biljetten, 6 pct.	99 à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{5}{16}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pct.	$80\frac{3}{4}$ à $82\frac{1}{4}$	82
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootb. 3 pct.	$70\frac{1}{2}$ à 71	$70\frac{7}{8}$
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.	$91\frac{1}{2}$ à 92	$91\frac{3}{4}$
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pct.	$93\frac{1}{2}$ à 94	$93\frac{3}{4}$
SPANJE, Certific. Amst. 5 pct.	$49\frac{3}{4}$ à $50\frac{1}{4}$	50
Dezelfde 3 pct.	30 à $30\frac{3}{4}$	$30\frac{3}{8}$
Uitgestelde schuld	$6\frac{1}{2}$ à 7	$6\frac{3}{4}$

*** Mr. L. BEENS, Notaris te Breda, als daartoe door de Regtbank van eersten aanleg te Breda benoemd, zal, op Donderdag den 3den Mei 1832, des namiddags ten Vier Ure, ten verzoeke van den Heer C. F. MICHIELSEN, als Curator in den Boedel van wijlen P. MIEZERON, in het *Roode Hert* te 's Prinsenhage, vaceren en aldaar aan den hoogst- en meestbiedende te Veilen, en, veertien dagen daarna, finaal te Verkoopen:

Het LOGEMENT mitsgaders HERBERG en UITSPANNING, genaamd het *Roode Hert*, staande op de Markt te 's Prinsenhage, bestaande in eene Huizinge, Stallinge, Schuur, Plein en Erve, gemerkt Lett. B. No. 160.

Nog zal gemelde Notaris BEENS, op Donderdag den 10den Mei 1832, des avonds ten Zeven Ure, in de Herberg van A. SCHRAUWEN, op den Haagdijk te Breda, publiek Veilen, en, veertien dagen daarna, finaal Verkoopen:

Eene HUIZINGE, drie ACHTERWONINGEN, BLEEKVELD, HOF en ERVE, met eenen vrijen gang aan de Westzijde daarnevens, gestaan en gelegen te Breda, aan de Noordzijde van den Haagdijk, gemerkt C. 105.

Zijnde bij onderscheidenen in gebruik voor *f* 185-60 's jaars. Alles breeder bij billetten omschreven.

*** Bij den Ondergeteekenden, wonende in de Halstraat te Breda, zijn de METALEN KRUISEN verkrijgbaar à Eenen Gulden met Lint, en zonder Lint à 85 Cents.

F. SOFFERS.

*** CAIRE, Koopman in LAKENS, heeft de eer de Ingezetenen te berigten, dat hij heeft een groot Assortiment van LAKENS, HALVE LAKENS en CIRCASSIENNE; verkoopt tot civiele prijzen; is uitgepakt in de Kerkstraat bij de Toren, te *Breda*.

*** Die iets te vorderen hebben van, ofte verschuldigd zijn aan de nalatenschap van wijlen den Wel-Edel-Gestrengen Heer P. H. L. à MEYNSMA BRUIJN, in leven Ritmeester bij het Regiment Ligte Dragonders No. 5, gelieven daarvan op- en aangave te doen voor of op den 15den Mei 1832, ten kantore van den Notaris STEVENS binnen *Utrecht*.

SCHOUWBURG TE BREDA.

(Aanvang ten 8 ure precies.)

Op Maandag den 30 April 1832. HET METALEN KRUIS, nieuw oorspronkelijk Vaderlandsch *Blijspel*, met Zang, door den heer *M. J. van der Aa*, nooit op eenig tooneel vertoond, en expresselijk voor dit gezelschap, en ter gelegenheid der uitreiking van dit zoo gedenkwaardig Eereteeken vervaardigd. De voorstelling zal beginnen met DE BEKEERING VAN XANTIPPE, of *De Vrouw van Socrates verbeterd*, Tooneelspel in 2 bedrijven, het groot oorspronkelijk Blijspel van den vermaarden [illegible] vrij gevolgd door [illegible], nooit alhier vertoond.

*** J. BRUINS, Boekverkooper te *Delft*, heeft uitgegeven en aan zijne correspondenten gezonden:

I. [illegible] M. TULLIUS CICERO. Eene navolging van J. M. H. *Met eene caricatuurplaat.*

II. Een woord aan den advokaat LIPMAN, door den Kapitein der Veld-Artillerie FRANKAMP.

III. Beschouwende en werkdadige Stuurmanskunst. Twee deelen met platen, door J. C. PILAAR, *Luitenant ter Zee.*

(Dit laatste gemeenschappelijk met de Heeren S. en J. LUCHTMANS en LOOMKENS.)

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.